

mohu se s tebou spojit důvěrněji než tak, že mne přijmeš jako pokrm.“ Tu začal Augustin v srdci hovořit s Ježíšem: „Řekni mi, co mi to pomůže, že tě přijmu jako chleba? Mé tělo promění tento svatý chléb ve mne, a to není nic dobrého, protože já jsem ubohý, slabý a hříšný. Když se proměníš v moje tělo, budeš taky chudý, slabý a hříšný jako já.“ Augustin mlčel a čekal na odpověď. Najednou pocítil zcela zřetelně: „Můj Duch je mocný. Tvé tělo mne nikdy nemůže proměnit v sebe. Naopak: můj všemohoucí Duch pomění tebe ve mne!“ Augustin kroutil hlavou: „Tomu nerozumím. Já tě mám jíst, ale ty mne proměníš?“ – „Ano, tak je to,“ hovořil hlas v jeho nitru. – „Ale jak budu vypadat, až mne proměníš?“ ptá se Augustin. – „Budeš vypadat tak, jak vypadáš teď. Já neproměním tvé tělo, ale tvého ducha. Tvého nesvatého ducha proměním v Ducha Svatého.“ – „Děkuji ti za ten velký dar!“ řekl Augustin a hluboce se uklonil. „Děkuji ti, můj dobrý Pane!“ – Tu biskup uslyšel přísný hlas: „Augustine, mylíš se! Já tě neproměním pro tebe! Proměním tě, abys měl milující srdce pro druhé!“ „Ano, Pane,“ odvětil Augustin polekaně. „Milující srdce pro všechny!“ – „Ano, Pane.“ – „Dobré srdce!“ – „Ano, Pane.“ – „Srdce, které hledá a šíří pokoj.“ – „Ano, Pane.“ – Augustin hleděl upřeně na svatou hostii. Teď už věděl, co od něj Pán očekává. V jeho vlastním srdci k němu promluvil Ježíš.

1. varianta – jednoduchá:

Při návštěvě „dětské“ nebo nedělní mše svaté dostane každé dítě jedno zrno, které si může podepsat a nalepit na kruh. Bude to znamenat, že chce patřit k Ježíši a ke společenství církve – farnosti (jeho Tělu), že se mu chce podobat a nechat se jím proměňovat. Kdo zrna připravuje, může pro každý postní týden zvolit jinou barvu (nakopírovat na papír různé barvy). Nebo si děti mohou zrna vybarvit pastelkami. Je sice pravda, že hostie je bílá, ale mystické tělo Kristovo je složeno také z nejrůznějších lidí. Zrna však mohou být i bílá a vytvořit nakonec velkou bílou hostii. Děti se mají snažit, aby zrněk bylo co nejvíce.

2. varianta – spoléhající na rodiče:

Děti obdrží každou postní neděli proužek se 7 zrny na celý následující týden (viz zadní stranu tohoto listu). K nim dostanou buď jeden konkrétní úkol nebo různé náměty na celý týden. Zkonkretizování těchto úkolů ponecháváme opět na místních podmínkách a možnostech, případně na rodičích. Úkoly mohou být vybírány v duchu tří okruhů snažení: modlitba – půst – almužna.

Po večerní rodinné modlitbě si dítě zrnko vystřihne a zaznamená do něj datum. Pokud se podařilo zvládnout něco dobrého, zrno si vybarví a podepíše. Na zadní stranu mohou děti heslovitě zapsat, o jaký skutek šlo. Kolik zrn se podaří za týden „získat“ konáním dobra, tolik si jich dítě přinese další neděli (či jiný stanovený den) do kostela. Mohou se nést s obětními dary a po mši svaté nalepit na kruh.

V případě 2. varianty poprosí kněz o spolupráci a podporu rodiče. zdůrazní důležitost společné večerní modlitby v rodině a snažení všech – dětí i dospělých.

Vydává Katechetické centrum Biskupství brněnského jako postní přílohu Katechetického věstníku č. 5/2004-05, únor 2005.

ZRNKO K ZRNKU

Náměty pro postní dobu v Roce eucharistie a Roce farnosti

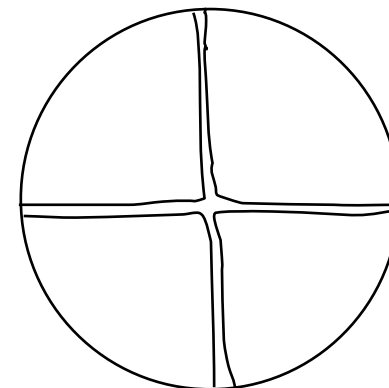
V postní době se připravujeme na Velikonoce – svátky Ježíšovy smrti a vzkříšení. Letos se více zaměříme na eucharistii, protože slavíme Rok eucharistie vyhlášený Svatým otcem Janem Pavlem II. V brněnské diecézi prožíváme kromě toho Rok farnosti. Obojí spolu souvisí. „Církev žije z eucharistie“, říká Svatý otec ve své encyklice. Dá se tedy říct, že i „farnost žije z eucharistie“, vždyť je základní buňkou církve. A farnost je tvořena námi lidmi, každým z nás.

Jako se chléb skládá z mnoha zrněk, tak se farnost skládá z mnoha lidí. A jako zrnka musí být rozemleta na mouku, aby se pak mohlo uhníst těsto a upéct chléb, tak se i my lidé musíme nechat přetvářet Duchem Svatým, abychom vytvářeli opravdové společenství, Kristovo tělo. Nechat se přetvářet, nechat se „rozemlít“ znamená upustit od svého já a přijmout to, co chce Bůh, být zde pro druhé a říct stejně jako Ježíš: „Otče, chci to, co chceš ty.“

Eucharistie je Kristovo tělo, církev (farnost) je také Kristovo tělo a každý z nás je jeho součástí. „Vy jste Kristovo tělo a každý z vás je jeho údem.“ (1 Kor 12,27)

Jak toto velké tajemství přiblížit dětem?

Připravíme si velký kruh z lepenky nebo kruh nakreslený na balíckém papíru. Umístíme ho v kostele na viditelné místo. Jako jsme v adventu sbírali šlápoty a lepili je na cestu vedoucí k Betlému, nyní budeme přinášet papírová „pšeničná zrnka“, která budou symbolem naší lásky k Pánu Ježíši a k lidem. Lásky, která je odhodlaná „zemřít sobě“, aby přinesla užitek. Zrna se budou lepit do kruhu rozděleného křížem, který symbolizuje eucharistii (hostii).

Cíl:

Uvědomit si, že kříž i eucharistie jsou projevem Ježíšovy veliké lásky k nám. I my se chceme stávat pro druhé darem, „chlebem“.

Postup:

Při prvním setkání se kněz ptá, jaká doba začíná (postní), na co se připravujeme (na Velikonoce), jak dlouho bude trvat (40 dní) atd. Připomene, že v této době si chceme víc uvědomovat Ježíšovu lásku k nám (vědí děti proč?). Nic nám ji neukazuje tak zřetelně jako eucharistie. Ježíš se za nás obětoval do krajnosti a vydává se za nás stále znovu. Při každé mši svaté slyšíme: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává.“ „Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů.“

Lze použít i příběh o sv. Augustinovi. Jednou sloužil biskup Augustin ve své biskupské kapli mši svatou. Když se díval na proměněný chléb, který před ním ležel, zdálo se mu, jako by chléb k němu mluvil: „Nyní k tobě přijdu jako chléb, abys mne mohl jíst. Ne-

Jedno zrna stačí pro 1 dítě na týden (7 dní). To znamená, že nakopírování této strany vystačí pro 3 děti na 1 týden, pokud dostávají zrna na každý den.

Pro snazší přípravu zrněk naleznete tuto přílohu začátkem února i v elektronické variantě na <<http://kc.biskupstvi.cz>>.

Kdo chce, může si zrna pro 2. variantu vylepšit textem, jako například zde dole.

1. týden postní

úterý

